KRIKŠČIONIŠKOJO GNOSTICIZMO ATGIMIMAS

TAU MALACHI. SLAPTASIS KRISTAUS MOKYMAS

.....

JŪS BŪSITE MANO DRAUGAI, JEIGU...

Jn 15 Jus aš draugais vadinu,
nes jums viską paskelbiau,
ką buvau iš savo Tėvo girdėjęs.

Gnosticizmo amžius skaičiuoja tūkstantmečius. Persekiotas ir kankintas, jis vis dar gyvas, jo šaknys puoselėjamos. Gnostikai laiko, kad Jėzaus Mokymas tam tikra prasme yra *gnostiškas.* Kodėl? Gnostikai įsitikinę, kad Jėzus apaštalams skelbė „slaptą tikėjimą“ (vidinį, dvasinį), o kitiems kalbėjo metaforomis, kurių daugelis taip ir nesuprato. Jėzus žinojo, kad mūsų sielos skirtingos ir joms reikia skirtingų kelių į Dievą. Mistikų ir gnostikų dvasinis gyvenimas yra sunkiai suprantamas eiliniam krikščioniui. Katalikų bažnyčia pasirinko metaforas. Tūkstantmečių bėgyje jos virto pasakomis, tiksliau dogmomis apie gerąjį Jėzų ir Jo stebuklingus darbus. Dabar bažnyčia verkia, kad žmonės nuo jos nusisuka. Buvo krikščionių, kurie Dievo ieškojo savyje. Kokios Jėzaus Mokymo mintys artimos gnostikams?

Jėzus Kristus*

Jn. Jėzus taip kalbėjo savo mokiniams:

15Vynmedis ir šakelės

1″Aš esu tikrasis vynmedis,
o mano Tėvas – vynininkas.
2 Kiekvieną mano šakelę,
neduodančią vaisiaus,
jis išpjauna,
o kiekvieną vaisingą šakelę apvalo,
kad ji duotų dar daugiau vaisių.
3 Jūs jau esate švarūs
dėl žodžio, kurį jums kalbėjau.
4 Pasilikite manyje,
tai ir aš jumyse pasiliksiu.
Kaip šakelė
negali duoti vaisiaus pati iš savęs,
nepasilikdama vynmedyje,
taip ir jūs bevaisiai,
nepasilikdami manyje.
5 Aš esu vynmedis, o jūs šakelės.
Kas pasilieka manyje ir aš jame,
tas duoda daug vaisių;
nuo manęs atsiskyrę,
jūs negalite nieko nuveikti.
6 Kas nepasiliks manyje,
bus išmestas laukan
ir sudžius kaip šakelė.
Paskui surinks šakeles,
įmes į ugnį, ir jos sudegs.
7 Jei pasiliksite manyje
ir mano žodžiai pasiliks jumyse, –
jūs prašysite, ko tik norėsite,
ir bus jums suteikta.
8 Tuo bus pašlovintas mano Tėvas,
kad jūs duosite gausių vaisių
ir būsite mano mokiniai.
9 Kaip mane Tėvas mylėjo,
taip ir aš jus mylėjau.
Pasilikite mano meilėje!
10 Jei laikysitės mano įsakymų,
pasiliksite mano meilėje,
kaip aš kad vykdau savo Tėvo
įsakymus
ir pasilieku jo meilėje.
11 Aš jums tai kalbėjau,
kad jumyse būtų manasis
džiaugsmas
ir kad jūsų džiaugsmui nieko

netrūktų.
12 Tai mano įsakymas,
kad vienas kitą mylėtumėte,
kaip aš jus mylėjau.
13 Nėra didesnės meilės,
kaip gyvybę už draugus atiduoti.
14 Jūs būsite mano draugai,
jei darysite, ką jums įsakau.
15 Jau nebevadinu jūsų tarnais,
nes tarnas nežino,
ką veikia jo šeimininkas.
Jus aš draugais vadinu,
nes jums viską paskelbiau,
ką buvau iš savo Tėvo girdėjęs.
16 Ne jūs mane išsirinkote,
bet aš jus išsirinkau ir paskyriau,
kad eitumėte, duotumėte vaisių
ir jūsų vaisiai išliktų, –
kad ko tik prašytumėte Tėvą
mano vardu,
jis visa jums duotų.
17 Aš jums tai įsakau:
vienam kitą mylėti!”

Krikščionių mistikų pagrindinis tikėjimo šaltinis buvo *vidinis Dievas*. Kad geriau suprastume šiuos Jėzaus žodžius panagrinėkime (ir jūs patys susiraskite ir perskaitykite) dvi knygas: Tau Malachi knygą „*Slaptais Kristaus Mokymas*“ ir Evelin Anderchil knygą „*Misticizmas*“.* Trumpai jas pareferuosiu.

.....

Gnosticizmas labai sena religinė kryptis, kurios šaknys siekia senąsias civilizacijas, tokias kaip Egipto, senovės Graikijos, budizmo, ankstyvosios krikščionybės ir kt. Gnosticizmas, nors ir žiauriai naikintas, išliko gyvas. Dauguma šiuolaikinių gnostikų atmetė pasaulio dualizmą ir demiurgo įvaizdį, pripažino 1945 metais Nag Hamadi kaime atrastas gnostines krikščioniškas evangelijas ir tas atradimas sustiprino gnosticizmo pamatą.

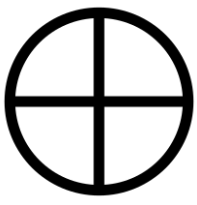

Gnostikų simbolis

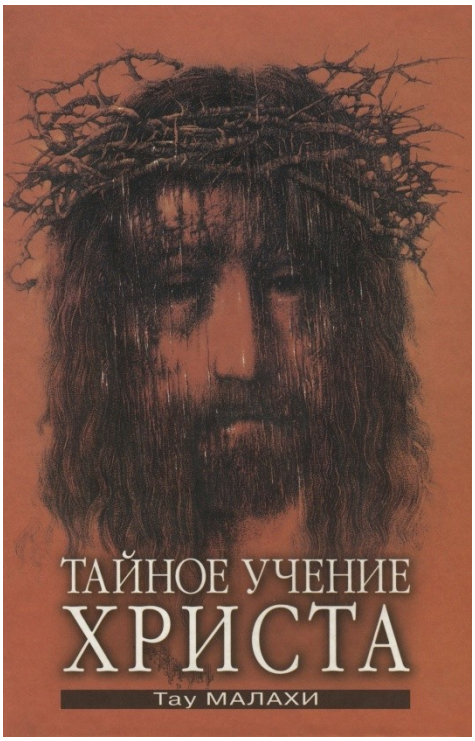

TAU MALACHI ir knyga "SLAPTASIS KRISTAUS MOKYMAS"

Tau Malachi yra Amerikos neognosticizmo religinis lyderis ir rašytojas. Šiuo metu jis yra *Ecclesia Pistis Sophia*, dar žinomos kaip *Sofijos brolija*, vyskupas. Tau Malachi gimė Jungtinėse Valstijose. Jam buvo 8 metai, kai susipažino su savo dvasiniu lyderiu Tau Elijah. Aštuntajame dešimtmetyje būdamas Tau Elijah mokiniu, jis gavo dvasinį vardą Tau Malachi eben Ha-Elijah. 1983 m. Tau Malachi įkūrė *Sofijos broliją*. Be krikščionybės ir gnosticizmo, jis taip pat studijavo vadžrajanos budizmą, vedantą, sufizmą ir indėnų šamanizmą. Tau Malachi šiuo metu gyvena Kalifornijoje. Taigi, budistas grįžo prie Kristaus.

Aš ne gnostikė *(gnostikais tampama tik per iniciacijas)*, man belieka tik pareferuoti minėtą knygą, kurios atskiras pastraipas išsiverčiau iš nurodyto šaltinio. Kai pasakiau, kad *esu ne gnostikė*, susimąsčiau, *ar tai tiesa?* Visi tikintieji ir ieškantys Dievo *savo viduje* yra tam tikra prasme gnostikai ir mistikai. Kai bendraujame su Viešpačiu Jėzumi Kristumi visa siela ir širdimi, Jis mus girdi, palaiko, laimina ir veda. Tuo tikiu. **Jis duoda mums reikiamų žinių *Kelyje į Šviesą*.** Kitaip nebūna. O ką sako Tau Malachi, turintis didelės dvasinės patirties ir kitose mistinėse sistemose?

.....

KELIAS Į ŠVIESĄ

Kai ėmiausi šio darbo, apie šiuolaikinį neognosticizmą nieko nežinojau. Tik po dešimtmečio sužinojau, kad Toks Kelias iš tikrųjų YRA. Tau Malachi knyga, anot Autoriaus, yra praktinis vadovas tiems, kurie trokšta dvasinės patirties. **Gnosticizmmas – tai dvasinis savęs pažinimo kelias**. **Tai vidinis kelias, reikalaujantis praktinio veiksmo**. **Gnostinėje krikščionybėje šis kelias į sąmoningumą vadinamas „Šviesos būtimi" arba „Kristaus Šviesa".**

Sąvokos „gnozis“ (sen.gr. γνῶσις) autorius yra senovės Graikijos mąstytojas Platonas. Gnozio siekė islamo, judaizmo, budizmo, pagonybės, sufizmo, kabalos, dzen ir kitos tradicijos. Taigi, gnozis nėra krikščionybės atradimas.

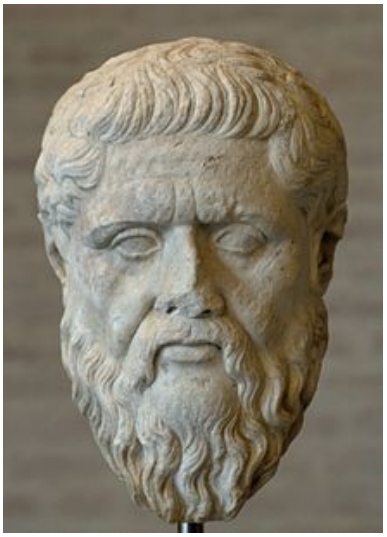

Platonas

Gnozio terminas nusako dvasinį supratimą, išmintį (Sofiją) bei žinias, betarpiškai įgytas per asmeninę patirtį, o ne per intelektualinį mokymąsi ar teorinių žinių studijavimą. Nors minėtose tradicijose buvo būtini minimalūs teoriniai pagrindai, tačiau esminis akcentas tenka asmeniniam ***dvasiniam nušvitimui***, kurio dėka žmogus suvokia savo gyvenimo prasmę, savąjį AŠ, būties esmę ir kelią į išsivadavimą iš jį ribojančios žemiškosios egzistencijos.

Terminas „krikščioniškasis gnosticizmas“, rašo Tau Malachi, daugeliui asocijuojasi su katalikybe, pravoslavija ar protestantizmu. Tačiau, patikslina Autorius, **dar gerokai anksčiau iki susiformuojant minėtoms ortodoksinėms krikščionybės atmainoms, egzistavo daugybė skirtingų krikčioniškojo judėjimo sektų, kurios rėmėsi *žodiniu Kristaus Mokymo paveldu*. Tai buvo *galingas judėjimas* siekiant nušvitimo ir dvasingumo. Po Kristaus Prisikėlimo atsirado daugybė mistinio bei gnostinio pobūdžio sektų, slaptų tikėjimų. Žmonės siekė pažinti Kristaus sąmonės gnozį. Pačioje pradžioje krikščionybė buvo *tik žodinio* pobūdžio tradicija, ji plito iš pirmųjų apaštalų ir sekėjų lūpų. Nebuvo vieningo kanono.** Tačiau laikui bėgant senuosius sekėjus ir apaštalus keitė kiti, dauguma jų buvo iššudyti, ...ir pamažu Kristaus Mokymas apaugo naujomis tikėjimo formomis ir tolo nuo pradinio Šaltinio. Laikui bėgant žodinę tradiciją ėmė keisti rašytinė. Vėliau rašytinę tradiciją imta sisteminti, formalizuoti ir galų gale stipriausios jų buvo kanonizuotos. Gausus pradinis tikėjimų Kristumi spektras susiaurėjo. Net ir populiariausių versijų kiekis palaipsniui mažėjo...

Nepaisant prasidėjusio gnostikų persekiojimo ir kitaip tikinčiųjų žudymo, krikščionybėje dar ne vieną šimtmetį išliko daugybė gnostinio pobūdžio srovių, bet 325 m. Nikėjos susirinkimas nulėmė krikščionybės ateitį. Imperatorius Konstantinas Didysis, neva gavęs „dvasinės patirties“, **paskelbė Krikščionybę kaip valstybinę Romos imperijos religiją. O toliau sekė žiaurus susidorojimas su *kitaip* tikinčiaisais. Krikščionybė savo rankomis sunaikino vidinio dievo idėją vardan tvarkos imperijoje. Taip iškilo Romos**

katalikiškoji bažnyčia, kuriai buvo suteiktos labai didelės galios, turėjusios lemiamos įtakos Vakarų civilizacijai ir kultūrai. Roma buvo negailestinga „eretikams“, o inkvizicijos laužuose žuvo milijonai žmonių. Gnostinė-mistinė tradicija turi mažai bendrų bruožų su dogmatine krikščionybe. 1945 metais, kai Egipe Nag Hamadi kaime buvo atrasti labai svarbūs *vidinės tradicijos* dokumentai, gnosticizmas vėl atgijo. Šiais laikais jau niekas nebegalėtų jų sunaikinti, paslėpti ir sutrukdyti jų plitimą krikščioniškajame pasaulyje.

Šv. Jonas sakė tiesą: „Šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa jos neužgožė“. (Jn 1, 5)

Reikia džiaugtis, kad atgijo *vidinio dievo* tradicija, nes, prasidėjus sekuliarizacijai, tikintieji ėmė šalintis *išorinio „*dievo“, teatralizuoto, ritualizuoto, dogmatizuoto. Jei žmogus pastato sieną tarp savęs ir dievo esančio bažnyčioje arba Danguje, jis niekada Jo neras ir tikės mitais. Beje, vien *skaitydami* gnostikų tekstus *vidinio dievo* taip pat nerasime: **gnosticizmas yra praktika, o ne teorija**.

Neįmanoma aprašyti, kokia yra laimė susidraugauti su Tuo, kuris realiai gyvena Žmoguje. Gnostikai vadina Dvasios Šviesa. Nėra žodžių, kuriais būtų galima perteikti tą palaimos ir visaapinančio džiaugsmo būseną, kai Jis ateina į Jam atvertą širdį. Iš dėkingumo plūsta ašaros ir begalinė meilė Kūrėjui. Ta patirties nepamirštama. Tai yra mano gnozis. Liūdna, kad žmonės To nežino. Taip ir norisi šaukti: Jūs esate apgauti. Gana ritualų! Gana pasakų! Atiduokite Kristui savo širdis. Atsisakykite žemiškų žaidimų. Laikai keičiasi. Ne klimatas. Nušviskite. Perskaitykite krikščionybės istoriją. Susimąstykime, kur keliu mes nuėjome. Kiek daug prarandame beskubėdami į ...

.....

*Jėzus Kristus. freepik.com foto.

**Labai rekomenduoju perskaityti šias knygas. Ištraukos verstos iš rusiško leidinio. Žr. psylib.org.ua. Tau Malachi knygą rasite ir svetainėje klex.ru. Ją galima rasti amazon com anglų k.

*****Ištrauka iš knygos „Šviesos Keliu“.**